

Medens man i det foregaaende nærmest har berørt Planen for Anlægget og de Spørgsmaal, som staa i Forbindelse hermed, skal man derefter gaa over til at omtale den finansielle og administrative Ordning m. m. Ogsaa med Hensyn til denne Side af Sagen mener Udvalget i alt væsentligt at kunne slutte sig til det foreliggende Forslags Bestemmelser. Man godkender i Grundtrækkene den tilsigtede Ordning, hvorefter Udgifterne ved Anlægget afholdes dels af Havnevæsenet, dels af et privat Aktieselskab, medens Driften af Frihavnen paa nærmere fastsatte Vilkaar overdrages til dette sidste.

Paa adskillige Punkter af mindre indgribende Betydning maa dog Udvalget anse det for rigtigt, at der foretages Endringer i Lovforslagets Bestemmelser.

Hvad først angaar Statens Forhold til Havnevæsenet, skal man ikke modsætte sig, at Staten overtager Garanti for et Laan paa 8 Mill. Kroner, som Havnevæsenet maa optage til Anlæggets Udførelse. Vel har der i Udvalget rejst sig Stemmer for, at da Fordelene ved Frihavnsanlægget formentlig i første Række ville komme Hovedstaden til Gode, vilde der med Billighed kunne stilles Krav om, at Kjøbenhavns Kommune overtog i alt Fald en væsentlig Del af Garantien, og det saa meget mere, som Kommunalbestyrelsen besætter det langt overvejende Antal Pladser i Havneraadet og saaledes allerede nu udøver en ledende Indflydelse paa Havnens Styrelse. Man har imidlertid, for ikke paa dette Stadium at rejse nye principielle Spørgsmaal, der sandsynligvis vilde nødvendiggøre yderligere vidtløftige Forhandlinger, ment at burde give Afkald paa at stille noget Krav i saa Henseende. Men paa den anden Side er det finansielle Ansvar, som Staten paatager sig ved den omtalte Garanti, af en saa vidtrækkende Karakter, at det for Lovgivnings- og Bevillingsmyndigheden bliver nødvendigt at træffe nogle Bestemmelser, der i hvert Fald til Dels kunne sikre

den et vist Indseende med Havnens Styrelse samt forebygge, at den finansielle Byrde for Staten antager for stort et Omfang.

I sidstnævnte Henseende har man navnlig henvendt sin Opmærksomhed paa den foreslaaede fuldstændige Ophævelse af Havneafgiften til Kjøbenhavns Havn. Vel erkender man fuldt ud den overordentlig store Betydning af at gøre Kjøbenhavns Havn saa billig som mulig for de besøgende Skibe; men paa det nuværende Stadium er et saa vidtgaaende Skridt ikke uden finansiell Betænkelse. Det drejer sig om et Beløb, der allerede nu udgør henimod 600,000 Kr. aarlig, et Beløb, som Havnen med sin nuværende Status vistnok vilde have Raad til at afse, saafremt nye store Anlæg vare overflødige, men som det synes altfor uveligt med eet Slag at give Afkald paa, samtidig med at Havnen paatager sig store nye Forpligtelser. Man foreslaar derfor at indskrænke sig til foreløbig kun at nedsætte Havneafgiften med et vist Beløb og at opsætte yderligere Nedsættelse indtil det Tidspunkt, da man med større Sikkerhed kan overse Rentabiliteten af Havnen i dens nye Skikkelse. Men Udvalget vilde selvfølgelig ikke være imod, at der blev givet Tilladelse til at foretage en fuldstændig Ophævelse af Havneafgiften allerede straks ved Frihavns Abning, for saa vidt Kjøbenhavns Kommune maatte ville overtage en i Forhold hertil staaende Rentegaranti.

Den samlede Havneafgift har i 1890 indbragt ca. 575,000 Kr. Udvalget skal da tilraade, at man paa Sagens nuværende Trin indskrænker sig til at foretage en saadan Nedsættelse, at Afgiften i 1890 beregnet herefter vilde have indbragt ca. 300,000 Kr., hvilken Nedsættelse i hvert Fald skal træde i Kraft samtidig med Frihavns Abning. Ved foreløbig at bevare en saa betydelig Indtægtskilde for Havnen, maa dennes finansielle Stilling betragtes som saa sikret, at de Billighedshensyn, der talte for, at Staten paatog sig Garanti for det ældre Havnelaan af 1888 paa 3 Mill. Kr., ikke længere med Føje kunne paaberaabes. Stats-